

El Boxejador SUPER X

Una vegada hi havia un boxejador que es deia Rubèn, té quinze anys i és molt ric. Un dia el Rubèn va sortir de casa i se'n va anar a comprar guants de boxa. Va arribar a la tenda i va veure uns guants al·lucinants, els va agafar i li va preguntar al senyor. El senyor li va dir que si se'ls podia comprar, doncs, el Rubèn els va comprar i se'n va anar a una casa abandonada. El Rubèn quan va arribar a la casa abandonada, es va provar els guants i va fer un puny al sac. Ell sense donar-se en compte va trencar el sac en 4 trossos, el Rubèn es va quedar al·lucinant i va llegir els guants de boxa. Quan va deixar de llegir els guants, va dir, els guants SÚPER X, va dir molt espantós i seriós. Els guants SÚPER X eren uns guants molt especials pel boxejador, el Rubèn va fer un altre puny i se'n va sentir un soroll. El Rubèn es va espantar i va dir, ¿qui és?, va dir espantat. Una noia va dir, ¿sóc la teva xicota?, va dir la noia rient, el Rubèn va córrer fins a la seva xicota i li va fer una gran abraçada. La xicota del Rubèn es deia Jana, tenia quinze anys i balla rítmica. La Jana li va dir plorant; em volen pegar un grup de nois!. El Rubèn va sortir a fora amb els guants molt seriosos, quan va sortir de la casa abandonada es va ficar els guants i va obrir la porta. De sobte van aparèixer un munt de nois, el Rubèn va donar un puny a un noi i tots es van quedar al·lucinats. Els nois van marxar corrents i no van tornar mai més. Ja ha passat cinc anys, el Rubèn i la Jana ja s'havien casat. Avui era l'aniversari de la Jana, el Rubèn havia fet un regal a la Jana fora de casa i de sobte la Jana surt de casa i diu, guau!, va dir sorprès. La Jana li va fer un petó molt gran al Rubèn i la Jana va dir, moltes gràcies! El Rubèn li va dir a la Jana que era un cotxe de color vermell i endemés era un Ferrari. La Jana va agafar les claus del cotxe i se'n va anar a fer un volt molt ràpid. La Jana anava molt de pressa i quan va passar per la nostra casa va derrapar. El Rubèn el va felicitar i va pujar al cotxe, la Jana va arrancar i se'n van anar a la platja. El Rubèn va baixar del cotxe i va anar directe a la platja i se'n va tirar a l'aigua. La Jana se'n va caviar de roba i se'n va anar a l'aigua amb el Rubèn. Es divertien moltíssim, fins que tots dos surten de l'aigua i se'n van a casa. Ja han passat tres anys, el Rubèn i la Jana ja tenen un fill. El fill es deia Joan, ja tenia dos anys, estava aprenent a caminar i a menjar. Un dia van picar a la

porta i el Rubèn es va espantar. El Rubèn va obrir la porta i era un policia que ens va dir una cosa, ¿vosaltres heu fet aquesta derrapada?, va dir preguntant. El Rubèn es va ficar nerviós i va dir, no!, va dir seriosament. El Rubèn li va dir a la Jana, ¿perquè has fet aquella derrapada?, va dir seriós, la Jana li va dir al Rubèn, ho sento molt!, va dir tristament. El Rubèn es va preocupar moltíssim, la Jana també, però, el fill no sabia que havia passat. El Rubèn, la Jana i el Joan, van sortir de casa per anar de compres. Quan van arribar al supermercat, el Rubèn, va anar a mirar menjar pel Joan i de sobte la Jana comença a cridar. El Rubèn va corrents fins a la Jana i es fica els guants SÚPER X per si de cas. Quan troba a la Jana, la troba molt espantada, perquè el fill havia desaparegut. El Rubèn va començar a buscar al Joan i de sobte se'l troba amb un senyor. El Rubèn es va ficar davant del senyor i li va donar un cop de puny a l'estómac, el Joan s'espanta i el Rubèn l'agafa. El Rubèn se'n va corrents fins a la Jana i se la troba amb dos nois pujant a la furgoneta. El Rubèn deixa al Joan a terra i agafa a la Jana de la furgoneta i li dona un cop de puny als dos nois, els ha partit en 4 trossos. Després el Rubèn, la Jana i el Joan se'n van corrents fins a casa. Quan arriben a casa, es troben a dos policies davant de la porta, el Rubèn va tenir una idea, va agafar al Joan i li va posar els guants. El Joan va caminar fins on estaven els policies i va donar un cop de puny molt petit que també els va partit en 4 trossos. El Joan va començar a plorar fins que el Rubèn i la Jana van agafar al Joan, van entrar a casa i van tancar totes les portes, finestres, llums, etc. El Rubèn va agafar unes armes que tenien a casa i els va repartir entre la seva família, però, el Rubèn no tenia una arma perquè ja tenia guants. Quan ja s'han repartit armes, de sobte s'escolten unes quantes sirenes. Era la policia, van trucar a la porta i ningú va obrir. De sobte se sent un soroll molt estrany, era un detector de persones, la policia van trobar els resultats, sabien que érem 3 persones i que portaven armes. Els policies van trencar la porta amb un tub i van entrar d'1 en 1, els policies també porten armes i a més amb làser. El Rubèn va donar un cop de puny a un policia i tots se'n van assabentar. Els policies van agafar al Rubèn i se'l van emportar a la furgoneta. Després la Jana va tirar un tir amb la seva arma a la roda de la furgoneta, la roda de la furgoneta es va punxar i els policies també van trobar a la

Jana. La Jana també va acabar a la furgoneta i quedava el Joan. El Joan es va amagar a les escombraries de casa i els policies no se'n van donar en compte. La furgoneta va arrancar, perquè el Rubèn i la Jana anaven a la presó. Quan arriben a la presó els policies agafen a la Jana i al Rubèn els fica a una cel·la. Ja han passat deu anys, el Joan ja tenia dotze anys i ja sabia conduir amb cotxe. El Joan tenia un treball nou, avui era el seu primer dia de treball, treballava de policia, però, no se'n recordava de la seva família. Quan va arribar a la policia, va anar directament a les caldes per veure si tot anava bé, va veure a la seva família, però, el Joan no es recordava qui era la seva família i tampoc no sabia on estaven. El Rubèn li va dir al Joan, ¿fill?, el Joan es va quedar al·lucinant i va dir, ¿qui ets?, va dir espantat. El Rubèn li va dir, el teu pare!, va cridar, el Joan es va quedar al·lucinant i li va dir, ara et salvarà!, li va dir silenciosament. El Joan va agafar les claus de la presó i li va obrir al Rubèn. El Joan va tancar la cel·la i de sobte una noia diu, jo soc la teva mare!, el Joan també li va obrir a la seva mare i se'n van anar fins al cotxe de policia. Després quan van arribar a casa, els pares del Joan, van començar a tancar totes les finestres i es van amagar menys els Joan. Perquè el Joan era un policia i a ell no li podia passar res.. De sobte algú va picar a la porta, el Joan va obrir la porta i eren els seus companys de policia. Els seus companys li van dir al Joan, ¿anem de festa?, va dir preguntant. El Joan va dir que sí, perquè si no trobarien els seus pares, el Joan va marxar i els pares del Joan sort que cap policia l'ha vist. Els pares van sortir de casa i se'n van anar corrents fins a una altra casa. Però de sobte, uns policies els van agafar i se'l van emportar a un cotxe. Els policies eren els que estaven amb el Joan, el Joan també estava, el Joan els va dir als policies que eren els seus pares i doncs els policies els volen defendre als pares del Joan. Quan van arribar a casa dels policies, els pares del Joan es van amagar de pressa perquè ningú els vegi i el Rubèn li va dir al Joan, ets el millor fill!, va dir cridant. Després, de sobte, algú va entrar a casa dels policies, eren uns lladres. Els policies i el Joan, van agafar les seves armes i van començar a disparar. El Joan va disparar a un noi que era baixet i portava barba. En acabat els altres policies van matar a dos més, els van segrestar i se'l van emportar a les cel·les de policia. Els policies van tornar a casa seva i van

trobar al Rubèn i la Jana morts. El Joan es va quedar al·lucinant, els policies i tots també. Ja han passat cinc anys. El Joan va anar al cementiri i va començar a plorar perquè l'ha vist súper poc. El Joan ja tenia divuit anys, tenia una parella que es deia Paula i també era policia. Tots dos eren contents, tenien una mansió molt bonica i també un cotxe que era un Bugatti. Els dos, un dia van anar al cementiri i el Joan li va explicar tota la seva vida a la Paula. La Paula es va sentir malament, perquè li va passar el mateix que el Joan.

FI